

PORUČÍME SNĚHU

Hospodářské noviny - 1.12.2016

rubrika: Panorama - strana: 12 - autor: Adéla Skoupá

- České hory už se bez sněhových děl neobejdou.
- Zatímco dřív se mluvilo o dosněžování, dnes se již většina českých středisek rovnou zasněžuje a pořizuje si nejmodernější technologie.
- Tenhle byznys má ale i své stinné stránky a sporné dopady na přírodu.

Na Moninci mohou od letoška zasněžovat, i když je venku vysoko nad nulou. autor: HN – Jakub Plíhal

Není ještě ani polovina listopadu a na svahu nad Olešnicí, městečkem na jihu Moravy položeném 500 metrů nad mořem, to vypadá, jako by se přes něj prohnala sněhová vánice. Ovšem jen na úzkém pruhu kopce. Na místní půlkilometrovou sjezdovku práší kanony umělý sníh, okolní svahy ale stále zůstávají zelené. "Řídíme se rosným bodem, je to poměr teploty a vlhkosti vzduchu. V okamžiku, kdy dosáhne úrovně -2,5, spouští se děla," vysvětluje majitel sjezdovky Lubomír Rek a pochvaluje si, že mohl kanony spustit dřív než loni.

Vzápětí začne popisovat, jak přístroje fungují. "Vytvářejí mlhovinu z vody, která se přivádí trubkami z nedalekého rybníka. A tím, že se voda vyžene tryskami do ovzduší, přetváří se díky správnému rosnému bodu ve sníh. Je to přírodní princip," popisuje Rek a brání se tomu, že by do vody cokoliv přidával. Nicméně čím je voda "špinavější", tím je to podle něj pro tvorbu technického sněhu lepší. "Venkovní okruh trysek je takzvaně nukleační, to znamená, že se tam mísí voda se vzduchem, rozbíjí molekulu vody a díky mrazu se lépe vytváří vločka," popisuje Rek.

Areál poblíž Nového Města na Moravě si pořídil hlavně proto, aby ukázal, že sněžná děla, s nimiž obchoduje, dokážou fungovat i v nižších nadmořských výškách. Jako distributor kanonů pomáhal vybavovat i další svahy nebo lyžařská střediska.

Ta se nyní bez zasněžovací techniky těžko obejdou, poslední sezony mnoho přírodního sněhu nenadělily.

"Dřív se mluvilo o dosněžování na kritických úsecích sjezdovek, dnes už rovnou o zasněžování," shrnuje Rek současný trend. Provozovatelé chtějí mít zkrátka dávkování sněhu během vrtekavých zim daleko víc pod kontrolou a svahy vybavují technikou tak, aby mohli co nejrychleji odstartovat sezonu.

"Prosincový provoz je natolik podstatný, že může ovlivnit dvacet až pětadvacet procent sezonních tržeb. Nikdo si nedovolí rezignovat na vánoční sezonu. Jde o to, aby se sjezdovka mohla rychle, v řádu dnů, otevřít," říká ředitel Asociace horských středisek Libor Knot.

BYZNYS SE SNĚHEM

8 milionů

lyžařů navštíví v zimě česká lyžařská střediska.

23,8 miliardy

korun se utratí za rok v horských střediscích.

2,9 miliardy

korun z toho získají skiareály.

80 až 90 procent

povrchu sjezdovek provozovatelé největších českých skiareálů uměle zasněžují.

20 až 40 tisíc eur

stojí jedno vybavené sněžné dělo.

180 metrů nad mořem

leží nejniž položená sjezdovka ve střední Evropě. Mezi vinohrady a meruňkovými sady se lyžuje v Němčičkách.

Lyžování mezi vinohrady

Větších lyžařských areálů s minimálně dvěma vleky je v Česku kolem 160 a podle Knota ty větší uměle zasněžují 80 až 90 procent plochy sjezdovek. "Závislé na umělém zasněžování jsou všechny," připouští.

Češi si navíc vytvořili i poměrně hustou síť menších a kratších sjezdovek a lyžařských louček, které fungují i v nízkých nadmořských výškách.

Rekordmanem v této kategorii jsou Němčičky na Břeclavsku, které se jako sjezdovka pyšní nejnižší polohou ve střední Evropě. Uprostřed vinohradů a meruňkových sadů se tam lyžuje ve výšce 180 metrů nad mořem.

"Na sjezdovce máme umělou hmotu, kterou pokryjeme technickým sněhem, takže máme sezonu od začátku prosince do polovičky března," říká správce areálu Jaroslav Stávek.

V Němčičkách už se lyžuje třicet let, místní nadšenci na počátku budovali sjezdovku

svépomocí – prosekávali les nebo odstraňovali kameny.

Stávek vzpomíná, jak jim Krajský svaz lyžařů nedal stavební povolení na vlek, protože úředníci nevěřili, že by uprostřed vinohradů mohla sjezdovka fungovat. Nakonec stavbu zaštitilo zemědělské družstvo.

Největší boom vzniku menších sjezdovek ale tuzemsko zažilo na počátku milénia.

"Bylo to spojené s tím, že do roku 2006 byly parádní zimy. Každý rok rostly tržby. Pak přišly sezony 2007 a 2008, kdy napadlo strašně málo sněhu, a navíc přišla ekonomická krize. Lidé si uvědomili, že to není tak jednoduchý byznys a že to není mlýnek na peníze," vysvětluje Libor Knot. Od roku 2013 se navíc zastavil přítok evropských dotací do tohoto odvětví cestovního ruchu.

"Investoři a banky jsou velmi opatrní a nepůjčí na projekt, který by byl nízko, neměl by umělé zasněžování nebo by kolem něj nebyla dostatečná ubytovací kapacita. Čili myslím si, že velký rozvoj ve smyslu počtu středisek už nebude," míní Knot. Nyní se spíše rozšiřují střediska nebo propojují stávající sjezdovky.

Kubík sněhu za 45 korun

Bílé sjezdovky uprostřed zelenajících se kopců v budoucnu nemusí být jen klasickým obrázkem českých zim, takové výjevy mohou být k vidění i v teplejších ročních obdobích.

Tedy rozhodnou-li se vlekaři investovat do drahých technologií. Ty už jsou dnes tak daleko, že dokážou vyrábět sníh i v teplotách vysoko nad nulou.

V Česku si první takzvanou snow factory, tedy v překladu sněžnou továrnu, pořídili majitelé skiareálu Monínec nedaleko Tábora. Tři kontejnerové stanice připomínají obří hučící mrazák, který z vodních kapek vytváří ledové kroupy, namele je a vysuší. A zatímco z bílých kontejnerů stoupá pára, trubky ven chrlí hromady šupin ledu. Tři takové stanice přišly dohromady na 50 milionů. Ledové kousky, které vyrábějí, mají jádro zmražené na -5 stupňů, takže jsou chladnější než klasický sníh a pomaleji odtávají.

A na Monínci se tak můžou chlubit tím, že dokážou zasněžít svah, i když je venku patnáct stupňů nad nulou. "V minulých letech jsme kvůli vysokým teplotám kolem vánočních svátků nezvládli sjezdovky i přes poměrně hustou síť kanonů pokrýt. Nemohli jsme rozjet sezonu," říká Jaroslav Krejčí mladší, který společně se svým otcem areál provozuje a spoluvlastní.

Letos se díky nové technologii rozjely v Monínci vleky už na konci října – zatím tedy jen na krátké hotelové sjezdovce. Klasické sněžné kanony si ale provozovatelé ponechají, továrna na sníh nebude obstarávat veškerou umělou pokrývku na sjezdovkách. "Kroupy", které vyrobí, poslouží spíše jako podklad pro následné navátí umělého sněhu z děl.

"Jsou to takové ledové šupiny, které jsou úplně suché a ve chvíli, kdy je zkropíte nebo se do nich dostane přírodní vlhkost, spojí se a vytvoří tvrdý, rychlý sníh, který je superodolný a přečká oblevy a deště. Pak stačí jen dosněžit," popisuje Krejčí.

Pokrytí celé sjezdovky pouze sněhem z továrny by se prodražilo. "Zatím to vypadá, že výrobní cena je asi třiapůlkrát vyšší než u klasického technického sněhu," říká Krejčí s tím, že kubík přijde na pětáctýřicet korun.

Nejvíce děl je z Itálie

Ačkoliv Češi jezdí čím dál více lyžovat do zahraničí, na tuzemské hory i díky umělému sněhu nezanevřeli. V zimě je podle studie, kterou pro Asociaci horských středisek zpracovala poradenská společnost KPMG, běžně navštíví kolem osmi milionů lyžařů. Za celý rok se ve střediscích na horách utratí 23,8 miliardy korun, z toho ale jen osmina připadá na skiareály.

Těm v posledních letech kvůli teplým zimám klesají tržby, přesto ale do vybavení investují a byznysu se sněžnými děly se daří. I když ne tak jako dřív, připouští Lubomír Rek, majitel sjezdovky v Olešnici a zároveň český distributor děl značky Sufag. Původně rakouská firma, která nyní spadá do francouzské finanční skupiny MND Group, vyrábí děla ve Švédsku.

Rek jich v Česku do různých areálů každoročně prodá deset až dvacet, jedno přijde v plné výbavě na 40 tisíc eur, tedy zhruba 1,1 milionu korun.

V tuzemsku se kanony nevyrábí, své české zastoupení mají také firmy Demaclenko nebo SMI Snow makers. České areály ale vybavuje děly hlavně italská firma TechnoAlpin, která je zároveň světovým lídrem. Vyrábí i sídlí v tyrolském Bolzaně a Česko obstarává z pobočky na Slovensku.

"Momentálně máme v Česku 70 procent trhu," říká manažerka pobočky Zuzana Holášová s tím, že se tady každoročně prodá kolem 150 přístrojů na výrobu technického sněhu.

V poslední době se podle ní střediska zajímají hlavně o "chytré kanony" s vlastním softwarem, které se dají ovládat pomocí tabletu nebo mobilu. Pořídili si je třeba v Lipně. TechnoAlpin měl loni celosvětově obrát kolem 150 milionů eur, z toho sedm milionů připadlo na filiálku zastřešující Slovensko, Česko, Polsko a Maďarsko.

Holášová vysvětluje, že firma dává ročně osm milionů eur do výzkumu a vývoje a pracuje hlavně na tom, aby byly kanony výkonnější a šetrnější.

Voda pro celé Vrchlabí

Jenže ochránci přírody a akademici upozorňují, že technický sníh může v krajině působit nepříznivě. Kritizují například, že se kvůli němu odčerpává velké množství vody – třeba na zasněžení Krkonoš je jí potřeba tolik, kolik za rok spotřebuje třináctitisícové Vrchlabí.

Vlekaři se brání, že dodržují limity odběrů, které jim stanovily úřady. A vysvětlují, že se voda vrací zpátky do půdy, odtává pomaleji než přírodní sníh, takže obohacuje podzemní vody. "Tato úvaha je však mylná, protože už jen zpomalení koloběhu vody a její koncentrace na povrchu znamená, že se jí rychlým odtokem a odpařováním ztratí více, než je obvyklé," oponuje zase Jiří Flousek, odborník ze Správy Krkonošského národního parku s tím, že se vytváří nerovnováha vodního koloběhu v přírodě.

Jaký má odběr vody z potoků vliv na vodní živočichy, zase zkoumají biologové z Univerzity Palackého v Olomouci. "Odebíráme vzorky a sledujeme, jak na nárazové ochuzování toků reagují bezobratlí. Lehký pokles oživení tam je, ale ještě to nemůžeme zobecnit, navíc v průběhu léta se život obnovuje, není tam nevratné poškození," říká docent Martin Rulík.

Ten zároveň upozorňuje, že umělý sníh může obsahovat příměsi, které se používají pro lepší tvorbu vloček. Jde hlavně o přípravky známé jako Snowmax a Drift. Jeden z nich obsahuje buňky vysušených bakterií, které mohou mít podle průzkumů neblahý vliv na symbiózu hub s rostlinami, druhý působí podobně, jako by se do potoka vylévaly například prací prostředky.

Vlekaři ale přidávání aditiv odmítají. "Ptal jsem se na interních zasedáních našich členů a řekli, že se jim to nevyplatí. Je to pro ně drahé a nikdo navíc nemá relevantní výsledky, jestli to zabírá," vysvětluje Libor Knot z Asociace horských středisek. Navíc se podle něj neprokázalo, že by zmíněné přípravky měly negativní vliv na životní prostředí.

Město vybuodovalo skiareál, nyní uvažuje o jeho prodeji

sumpersky.denik.cz - 11.12.2016

rubrika: [Moje Šumpersko](#) - strana: 00 - autor: Petr Krňávek

Zlaté Hory – Jediné lyžařské středisko v Jeseníkách, které vlastní samospráva, možná změní majitele. Město Zlaté Hory uvažuje, že nabídne k prodeji ski areál Příčná. Záměr budou posuzovat tamní zastupitelé.

Lyžařský areál Příčná u Zlatých Hor v roce 2012. Foto: DENÍK/archiv

Lanovku se sjezdovkou pod Zámeckým vrchem si třetím rokem pronajímá společnost Casorino z Brna. „Současný provozovatel přemýšlí, že by dostavěl druhou etapu,“ řekl starosta Zlatých Hor Milan Rác. Na ni je zpracována projektová dokumentace a stále platí i stavební povolení.

„Určitě by to zvýšilo atraktivitu lyžování v tomto místě a pozvedlo i návštěvnosti Zlatých Hor v zimních měsících,“ podotkl starosta Rác.

Lyžařský areál vybuodovalo město, zprovoznilo jej na konci roku 2007. Investice tehdy dosáhla 105 milionů korun, pětašedesát milionů pokryla dotace z Evropské unie.

Areál v minulosti nejednou vyvolal diskuse. Měl problém dosáhnout ziskového provozu. „Na rozdíl od jiných středisek v Jeseníkách leží poměrně nízko, sníh se tu tak drží kratší dobu. Spodní polovina je navíc prakticky jen dojezd k dolní stanici lanovky,“ poznamenal lyžař Jan Krejčí.

Podobné sjezdovky fungují

Faktem je, že v Česku stojí sjezdovky ve srovnatelných nadmořských výškách i s podobným převýšením: například ve středočeském Monínci, Hlubočkách nebo Hrubé Vodě u Olomouce.

Závažnou komplikaci představoval dlouhodobě nefunkční rekreační komplex Bohema v těsné blízkosti resortu. Zrealizovat se rovněž nepodařilo druhou etapu areálu.

Lanovka měla nově končit nikoli u zříceniny hradu Edelštejn, ale o 270 metrů výše na vrcholu hory Příčná. Díky další sjezdovce o délce třináct set metrů by středisko získalo zcela jiné parametry. V roce 2009 činily odhadované náklady na stavbu 150 milionů korun.

Město však do druhé etapy podle starosty Ráce nepůjde. „V tomto regionu se stále rozvíjí soukromá sféra. Obce by v tomto segmentu asi neměly podnikat, tuto investici rádi přenecháme soukromému sektoru,“ uvedl Milan Rác.

O lyžařském areálu budou zlatohorští zastupitelé diskutovat na svém zasedání v pondělí 12. prosince. O samotném prodeji budou rozhodovat pravděpodobně v první půli příštího roku.

Přírodní sníh je jen na ozdobu

Profit - 12.12.2016

rubrika: Téma - strana: 12 - autor: JAKUB PROCHÁZKA.

Na horách je počátek roku klíčovým obdobím pro hoteliéry, restaurátory, majitele půjčoven i provozovatele sportovních areálů. Pro majitele malých penzionů je závislost na počasí téměř absolutní. V posledních letech je vysoké teploty v zimě připravují o klienty a většina se potýká s poklesem tržeb.

Jak si zajistit prosperitu nebo – v případě těch nejmenších – vyřešit existenční starosti?

Podnikatelé se především snaží zkvalitnit stávající služby, případně nabídnout návštěvníkům více lákadel pro zbytek roku. V areálech vyrůstají bikeparky, lanová centra, naučné stezky, nové cyklotrasy. Hotely rozšiřují nabídku wellness služeb. Krajním řešením je zdražení skipasů či ubytování.

„Tři roky za sebou jsme měli Vánoce bez sněhu a lyžovat nebylo možné. V nižších nadmořských výškách řešíme stále stejný problém. V listopadu vždycky přišly mrazy, kdy jsme mohli zasněžovat, ale při první oblevě sníh roztál a mohli jsme začínat znovu,“ přibližuje výkonný ředitel areálu Monínek **Jaroslav Krejčí** mladší.

I letos odplavila českým vlekařům miliony listopadová obleva. Ztráty v řádu statisíců hlásí například majitelé areálů v Branné či v Koutech nad Desnou. Na počátku listopadu napadly v Jeseníkách desítky centimetrů, na konci měsíce ovšem nebylo po sněhu ani památky.

Garance sněhu

„Loni se u nás lyžovalo 78 dní. Aby se nám to vyplatilo, měli bychom jezdit 90 až 100 dní. Záleží ovšem i na aktuálním počasí. Pokud je na svahu sníh, ale venku prší, lidé stejně zůstanou doma. Když je zima špatná, dostáváme se do ztráty zhruba dva až čtyři miliony korun,“ doplňuje **Jaroslav Krejčí**.

Majitelé areálu v Monínci vydělají ročně na tržbách asi 50 milionů a zimní radovánky jim naplňují kasu ze sedmdesáti procent. Každý výpadek je proto citelný.

Letos by k němu dojít nemělo. Díky technologii výroby umělého sněhu s názvem Snowfactory garantují na Monínci návštěvníkům, že si zalyžují každý den, a to po celou sezonu. Zasněžovat zde mohou i při teplotách nad nulou a podklad odolá vyšším teplotám než klasický technický sníh.

Areál je v provozu už od 26. října. *„Návštěvníkům říkáme jasně: když nebude možné lyžovat, vrátíme vám peníze za ubytování. Garance sněhu jako marketingový tah funguje skvěle,“* říká **Krejčí** a potvrzuje, že 200 lůžek, která nabízejí, letos nebude stačit. Poptávka prý už nyní převyšuje nabídku.

Přírodní sníh je dnes v Česku už jen na ozdobu, říkají vlekaři. Také strategii výše položených resortů řídí rozmary počasí. Klasickým horským střediskem, které si – na rozdíl od Monínce či dalších areálů v nížinách – klade za cíl uspokojit i náročné lyžaře, je šumavský Špičák.

Podle Vladimíra Kasíka z areálu Ski & bike Špičák musejí tuzemská střediska nabídnout zákazníkům stejný komfort jako alpské resorty. Jinak nemají šanci.

„Minulé tři sezony byly na sníh špatné, počet návštěvníků se tedy logicky trochu snížil. Pokud mluvíme o běžné sezoně, pak průměrný denní počet návštěvníků je okolo 1200. Loni to bylo méně. Neznamená to však, že by to ohrozilo chod areálu nebo investiční plány,“ prozrazuje **Kasík**.

Negativní dopad loňské teplé zimy potvrzují zástupci resortu Dolní Morava pod Králickým Sněžníkem. Ani jim ale nechybí optimismus. *„Před sezonou jsme do infrastruktury investovali dvanáct milionů korun,“* říká obchodní a marketingová manažerka resortu Dolní Morava **Lenka Strculová**.

Šetříme, ale není to katastrofa

Dobrou zprávou je, že letos v létě navštívilo tuzemské hory o deset procent více návštěvníků než loni. Vyplývá to z nedávno zveřejněných statistik Asociace horských středisek.

Pomohla nejen větší nabídka služeb ve střediscích, ale také horší bezpečnostní situace v zahraničí, kvůli níž Češi častěji trávili dovolenou v tuzemsku. Návštěvníků mimo zimní sezonu ale přibývá už několik let.

Před loňskou zimou investovaly areály do infrastruktury (například lanovek či vleků) přes miliardu korun, před startem té letošní jsou jejich plány výrazně skromnější. *„Investice dosahují půl miliardy korun,“* prozradil letos na podzim ředitel asociace **Libor Knot**. Za poklesem není jen teplé zimní počasí. Prozaičtější důvod je ten, že již nelze čerpat peníze z fondů EU.

Provozovatelé areálů přesto odmítají přistoupit k výraznému zdražení skipasů. Bojí se, že by přišli i o nejvěrnější klienty. A ty potřebují jako sůl. Průměrná cena jednodenního lyžování na tuzemských horách letos bude 570 korun, což je prakticky stejně jako v sezoně 2015/2016.

Největší a nejpoblárnější horská střediska v Česku samozřejmě nabízejí podstatně dražší permanentky. Ve Špindlerově Mlýně bude stát celodenní jízdenka pro dospělé v hlavní sezoně 890 korun. Právě zde je také zdražení jízdného největší, oproti loňsku vyskočila cena o 40 korun.

Slováci chtějí superstředisko na Ještědu

Ačkoli skiareály oproti minulým letům šetří, ty větší musely před novou sezonou napumpovat do infrastruktury jednotky až desítky milionů korun. Některá střediska – šumavský Zadov či krušnohorský Klínovec – plánují více utrácet až v příštích letech.

Nejambicióznějším projektem je letos zřejmě plán slovenské společnosti Tatry Mountain Resorts (TMR). Ta chce do rozvoje areálu na Ještědu vložit přes 670 milionů korun. *„Návratnost investice by měla být deset až dvanáct let,“* říká předseda dozorčí rady TMR **Igor Rattaj**.

Město Liberec, kterému resort patří, jedná se slovenským miliardářem o pronájmu na 25 let. Rattaj chce na Ještědu vybudovat novou páteřní sjezdovku Skalka a dvě modré tratě pro rodiny s dětmi. Další pisty by se měly rozšířit. Miliony potečou také do budování nových lanovek. Nad Libercem vyrostou nové restaurace, bufety, půjčovny a skiservis. Další atrakcí zřejmě bude obnovená kilometr dlouhá sáňkařská dráha.

V Monínci mají v plánu především rozšířit stávající ubytovací kapacity. Důvodem je již zmíněná celosezonní garance sněhu, ale také větší nabídka letních atrakcí. Je zde populární bikepark, lanová centra, nedaleko leží golfové hřiště.

„Ani na Špičáku rozhodně nechceme omezovat investice. Po vybudování záchytného parkoviště plánujeme v dalších letech postavit multifunkční objekt s obvyklými službami, které zákazník v horském středisku očekává – tedy lyžařská škola, půjčovna, servis... A hlavně počítáme s velkou samoobslužnou restaurací. V plánu je také výměna lanových technologií,“ prozrazuje **Vladimír Kasík**.

Poručíme větru dešti?

Nejvíce peněz ale chtějí provozovatelé skiareálů investovat do umělého zasněžování. Možnost vyrábět technický sníh je v současnosti alfou a omegou úspěchu.

Už dnes se objevují technologie, které snad vyřeší kardinální problém: výrobu bílé hmoty při teplotách vysoko nad nulou. Takové si ale – kromě Monínce – zatím v tuzemsku nikdo nepořídil, a ani to v nejbližší době neplánuje.

„Jsme v podstatě pokusným králíkem. Revolucí v zasněžování bych to ale nenazval. Letošní novinku Snowfactory chceme nejdříve důkladně otestovat a zjistit, nakolik je rentabilní,“ usmívá se **Jaroslav Krejčí**.

U systémů Snowfactory nebo Snow Maker, který vyvinuli Izraelci kvůli chlazení v dolech, může odrazovat pořizovací cena. Ty nejmenší si je nemohou dovolit a velkým areálům se nevyplatí.

„Technologie je tak investičně i provozně náročná, že o ní zatím neuvažujeme. V současné podobě navíc nemůže být použita na vysněžení lyžařského areálu našich rozměrů,“ upozorňuje **Vladimír Kasík** ze Ski & bike Špičák.

Resort je přesto jedním z průkopníků umělého zasněžování v Česku. I proto, že Šumava patří k nejteplejším českým pohořím, chtějí do výroby technického sněhu investovat rovněž v budoucnu.

„Výroba technického sněhu není levná záležitost. Jsme ale rozhodně schopni náklady na produkci technického sněhu pokrýt, a ještě je navýšit. Vybudujeme například novou nádrž na vodu pro vodní děla,“ doplňuje **Kasík**.

Malí jsou biti nejvíce

Kromě vlekařů trápí počasí především poskytovatele ubytování. Zatímco hotely mohou rozšiřovat wellness služby a nabízet hostům řadu dalších lákadel, v prekérní situaci se ocitají majitelé malých penzionů, nabízející hostům levný nocleh v řádu několik set korun.

Tlak je na ně ze dvou stran. Cenu za noc výrazně zvýšit nemohou, protože by jim lidé utekli ke konkurenci, ale zároveň jim v sezoně, již kazí počasí, výrazně ubývá klientela. Nic jiného než zdražit jim často nezbyvá.

„V posledních letech například jednoznačně platilo, že pokud byly jeden rok vánoční svátky bez sněhu, lidé už příští rok nepřijeli. Prostě si naplánují dovolenou jinde a jinak. Totéž se děje i během jarních prázdnin, i když tam se lidé více rozhodují na poslední chvíli,“ říká spolumajitel rodinného penzionu v Herlíkovicích.

„V tomto roce zvyšujeme cenu ubytování o 50 korun. Přesto věřím, že letošní zima bude o sto procent lepší než ta loňská a hlavně předloňská, kdy tu ležel sníh jen měsíc, a dostaneme se z nejhoršího,“ doufá.

I on nicméně oceňuje to, že jsou areály stále lépe vybaveny, a lákají tak více potenciálních zájemců o nocleh. *„I my nejmenší na tom můžeme vydělat,“* věří.

Investice pro letošní rok zastavili. *„Chtěli jsme vybudovat saunu. Musíme s tím ale minimálně rok počkat. Snad se do přestavby pustíme v roce 2018,“* dodává ještě podnikatel.

Hejtmanství přispěje na úpravu běžeckých tras

Mladá fronta DNES - 13.12.2016

rubrika: Východní Morava - strana: 16 - autor: (ČTK)

Zlínský kraj

Hejtmanství přispěje na úpravu běžeckých tras

Zlínský kraj bude v zimě přispívat na úpravu běžeckých tras. V rozpočtu na příští rok na tyto účely vyčlenil 800 tisíc korun, záměr ještě budou schvalovat zastupitelé. „Cílem nového programu je podpora cestovního ruchu,“ řekl krajský radní Jan Pijáček. Obce, spolky i privátní provozovatelé lyžařských areálů mohou žádat o podporu či na předsezonní přípravu techniky už od letošního října. Další část programu využijí jako příspěvek na samotnou úpravu běžeckých tras. Pokud záměr schválí na svém prosincovém zasedání zastupitelé, žádosti bude možné podávat od 23. ledna do 3. února 2017. (ČTK)